

komme frem paa en saadan Maade, at man kan sige, at man har Lov til at færdes med Automobiler her. Herom skal jeg sige, at efter min Mening har Lovforslaget, som det var forelagt af Regeringen, og navnlig som det er ændret af Landstinget, sikkert nok i alt væsentligt truffet det rette, og skønt jeg haaber, at Lovforslaget kommer i Udvalg, da jeg tror, der er en Del Rettelser at foretage, er det hverken min Mening, at det skulde syltes hen, eller at der skulde foretages gennemgribende Ændringer, som skulde kunne lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen i det andet Ting. Jeg for mit Vedkommende ønsker Lovforslaget gennemført i denne Samling, men jeg ønsker dog ogsaa, at der bliver foretaget nogle Ændringer; thi skønt jeg mener, at Landstinget paa visse Punkter har forbedret det, kan det efter mit Skøn ikke nægtes, at det har forringet det paa enkelte andre. Jeg skal imidlertid ikke gaa særlig meget ind paa Lovens Paragraffer, men ønsker dog at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger.

Naar f. Eks. Landstinget har forandret den oprindelig foreslaaede Bestemmelse i § 3 om, at Automobilene ikke maa udvikle Røg, Damp eller ilde Lugt, der er til Hinder for Færdselen, derhen, at det ikke maa medføre væsentlig stærkere Støj end andre Køretøjer og ikke udvikle mere Røg og ilde Lugt end nødvendigt, saa er dette en Bestemmelse, som intet siger, thi hvad er nødvendigt, og hvad er væsentligt? Paa dette Punkt mener jeg, at Regeringens Forslag var bedre. Men det er af den Slags Smaating, at kunne vi enes om Ændringer her, ville de neppe støde paa Hindringer i Landstinget.

Af andre Bestemmelser, jeg skal omtale, er der det sidste Stykke i § 4, som jeg kunde ønske havde en anden Affattelse. Men jeg ser, at det er den samme Bestemmelse, som stod i det oprindelige Forslag, og maaske det ikke kan blive anderledes. Det er her lagt i Ministerens Haand at afgøre, hvorvidt Motorvogne og Motorcykler skulde være forsynede med Apparater til at kontrolere Kørehastigheden. Jeg ser af Landstingets Betænkning, at man deroppe har ønsket en Bestemmelse om, at enhver Automobil skulde være forsynet med et saadant Apparat, men at der for Øjeblikket ikke findes noget sikkert Apparat til det Brug. Det er muligt, dette er rigtigt. Men kan det oplyses, at der virkelig findes et Apparat, der kan kontrolere Hastigheden, om ikke aldeles paalideligt, saa dog tilnærmelses-

vis, vilde jeg rigtignok meget ønske, at man kunde faa en Bestemmelse om et saadant Apparat indsat i Loven i Stedet for at overlade Afgørelsen til Justitsministerens Skøn. Vi maa nemlig huske paa, at vore Justitsministre skifte jo ofte, efter min Mening somme Tider for ofte, og det Syn, den ene Minister har paa et saadant Spørgsmaal, har den anden maaske ikke. Man kunde godt tænke sig, at en Minister, der var en afgjort Hader af Automobiler, med Loven i sin Haand paa lagde alle Automobilejere at have et saadant Apparat paa deres Automobiler, selv om det ikke var meget paalideligt, men man kunde ogsaa tænke sig, at en Minister, skønt der maaske eksisterede et aldeles paalideligt Apparat, ikke vilde paa byrde Automobilejerne at forsyne deres Automobiler dermed, fordi han var en stor Ven af Automobiler. Det er ikke saarart at overlade alt for meget til en Ministers Forgodtbefindende, men det er jo muligt, at der ikke i Øjeblikket er anden Vej at gaa, naar vi ikke have noget paalideligt Apparat, som vi i Loven kunne forlange enhver Automobil forsynet med.

Jeg skal, som sagt, ikke gaa nærmere ind paa mange Paragraffer; thi dersom Loven kommer i Udvalg, vil der der være Anledning til at foretage saadanne Smaaændringer, som tiltrænges.

Men Paragraf 21 er jo af særlig Betydning, da den indeholder de Indskrænkninger, der skulde gælde med Hensyn til de Steder, hvor man maa køre med Automobil. Jeg beklager meget, at det her er lykkedes det høje Landsting at faa indsat en Bestemmelse om, at Motorvogne, der kun kunne køre med en vis mindre Hastighed, maa køre paa næsten alle vore Biveje. Jeg siger: „næsten alle vore Biveje“, for vi have maaske nogle enkelte, som ikke ere 6 Meter brede. Men det er saare faa. De allerfleste ere over de 9 Alen brede efter gammelt Maal og ere altsaa saa brede, at disse mindre hurtigt kørende Automobiler maa køre paa dem. Jeg tror, at hvis denne Bestemmelse kom til Afstemning mellem Landboerne — og det er jo dem, der særlig færdes paa disse Veje —, vilde den blive nedstemt med knusende Majoritet, og derfor mener jeg ogsaa, at de, der sidde her som Repræsentanter for Landboerne, ikke gerne skulde gaa med til denne Bestemmelse. Det er en Bestemmelse, som er kommen ind i Loven, siden den blev forelagt, men som jeg haaber, det skal lykkes at faa ud igen.